

kendes, indenfor et vist bestemt Omraade kan være et vist Fællesskab, der gør, at Folk bør kunne benytte sig af den billigere Porto. Jeg har ikke haft Betænkeligheder ved at følge Finanslovkommissionen i dens Henstilling om at vende tilbage til det fra før 1902 gældende, men jeg erkender, at der ogsaa kan være andre Maader, hvorpaa der kan skaffes Statskassen den forøgede Indtægt, som det har været Kommissionens Formaal at skaffe, og jeg skal være villig til at forhandle om eventuelt at gaa andre Veje. Men jeg gør opmærksom paa, at der, som sagt, i dette Spørgsmaal ikke alene ligger et Spørgsmaal om at skaffe Statskassen Indtægter, men ogsaa det Principspørgsmaal, om man, saa snart man vil have sine Breve, Pakker o. s. v. udenfor den Omdelingskreds, hvori man bor, skal betale det samme, hvad enten det gælder om Forsendelser til et Sted langt borte eller til det Poststed, der ligger nærmest. Jeg gør opmærksom paa, at naar der er anvist forskellige Udveje, Forhøjelse af Pakkeporto og eventuelt Indførelse af Forsikring for Pakker o. s. v., er det selvfølgelig Spørgsmaal, som det vel er værd at overveje, som jeg gerne vil være med til at overveje, og som heller ikke have været fremmede for Postvæsenet eller for mig, forinden Forslaget blev fremsat. Men jeg har ment det rigtigt paa dette, ligesom paa alle øvrige Omraader, at følge Finanslovkommissionens Forslag, idet det i Virkeligheden er et Spørgsmaal for sig selv. Det er — saaledes har jeg forstaaet det — ikke alene et Spørgsmaal om at skaffe Staten eller Postvæsenet en forøget Indtægt, men det er et Spørgsmaal om et Princip, og det har jeg ment det rigtigt at faa frem til Drøftelse og Afgørelse af Rigsdagen. Og hvis man saa, enten fordi man ikke vil gaa ind paa det, eller fordi man vil skaffe Staten yderligere Indtægt, tager andre Spørgsmaal op, skal jeg gerne være villig til Forhandling.

Med Hensyn til det andet store Spørgsmaal, Avisporto, har det været mig en Tilfredsstillelse, at, saa vidt jeg har skønnet, alle Talere have erkendt, at det her foreslaaede Princip er rigtigt, og at man, for saa vidt man havde Indvendinger derimod, kun havde dem med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor vidt de Sats, der ere valgte, ere rigtige. Det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Eduard Larsen) havde foretaget et eller rettere flere Regnestykker, men jeg maa tilstaa, at det ærede Medlems Eksempler ikke for mig vare overbevisende. Det ærede Medlem havde

regnet ud, at hvis man havde et Blad, der udkom med 76 Numre i Kvartalet, og det vejede 35 g og kostede en Krone Kvartalet, saa medførte dette Lovforslag en Forhøjelse fra 48 Øre til 63 Øre. Jeg maa tilstaa, jeg kender ikke noget Blad, der udkommer med 76 Numre i Kvartalet, og som kun koster 1 Kr., vel at mærke naar hvert Nummer vejer 35 g, thi det er ikke noget lille Blad. Jeg kunde fristes til at bede det ærede Medlem om at opgive mig, hvad det er for et Blad, saa vilde jeg holde det alene for dets Prisbilligheds Skyld. Men jeg skal tjene det ærede Medlem i at tænke mig Muligheden af, at man kunde faa et Blad, som vejede 35 g pr. Nummer og alligevel kun kostede 1 Kr. Kvartalet. Maa jeg gøre den Indskudsbemærkning, at saa snart det ærede Medlem vilde forhøje til 2 Kr. Kvartalet — og det vilde endda være et billigt Blad, man vil ikke finde mange Blade, der, naar de veje saa meget, ere nede paa 2 Kr. Kvartalet —, saa gør det straks 10 Øres Forskel i hvert Kvartal, og det er da noget. Men jeg skal altsaa følge det ærede Medlem og bede ham tænke sig Muligheden af, at det Blad, som nu vejer 35 g, kommer op paa 40 g — de fleste Blade udvide sig jo, de lægge en Spalte til, eller skulle maaske have bedre Papir —, men beholder det samme Antal Nummere og den samme uhørt lave Abonnementspris. Da er Forholdet det, at efter de nugældende Regler vil Portoene være ikke 48, men 68 Øre, og efter det af mig foreslaaede kun 64 Øre. Det vil altsaa sige, at saa snart Bladet bliver en lille Smule større, betyder det af mig foreslaaede en Nedgang i Portoene. Man kan naturligvis sagtens finde Eksempler. Især naar man som det ærede Medlem tager noget ret uhørt for at faa dem saa grelle som muligt, kan man sagtens finde Eksempler, der vise, at Lovforslaget medfører en Forøgelse af Udgifterne. Men det skal det ogsaa, fordi enhver Regulering selvfølgelig maa medføre, at nogle komme til at give mere og andre mindre. Det er en Selvfølge, at for alle de Blade, der ere lige over de nuværende Sats, 35 og 75 Øre, maa der blive en Nedgang, og da der er adskillige Blade, der ere lige over de nuværende Sats, har det ærede Medlem ikke Lov til uden videre at regne med, at der kommer en Forhøjelse, thi for en Del Blade kommer der en Nedgang, og den skulle vi trække fra. Om det samlede Resultat saa bliver mere eller mindre end nu, kan man ikke sige bestemt, thi saa maatte man kende Vægten af samtlige